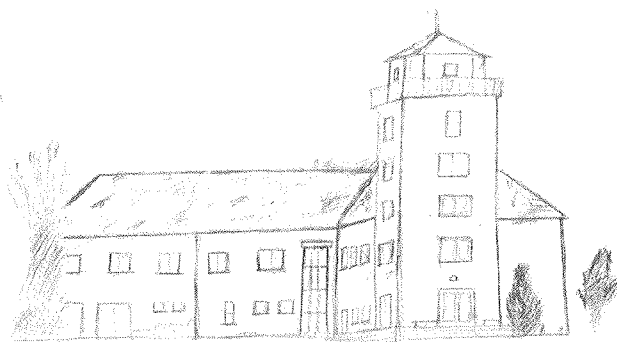
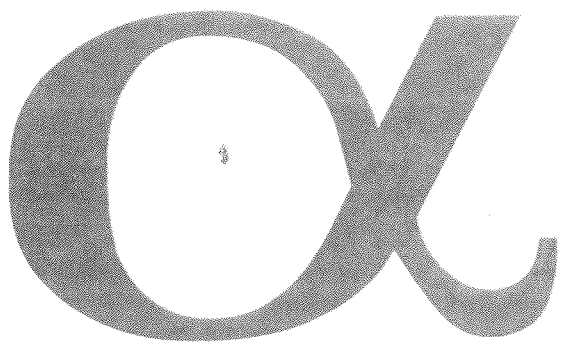

VI. ÉVFOLYAM X. SZÁM ALFA, A SZENTENDREI REFORMÁTUS GIMNÁZIUM LAPJA 2005. JÚNIUS

Mire jutottunk?

KUN ÉDUA, ALBERT ÁGOTA,
TÍMÁR SÁRA

Minden évben meghirdeti a budapesti Karácsony Sándor Református Iskola az országos zsoltár- és népdal-éneklő versenyt. Mi is el szoktunk

Mónika tanárnő egész évben ezt emlegette. Hogy ha nem igyekszünk, majd év végén, a színpadon nem fogjuk tudni, hogy merre lépünk. (Így utólag nézve igaza volt...) Amikor eljött a főpróba ideje, az előadás előtt egy nappal, kiderült, hogy a helyszín a mi táncterünkénél sokkal nagyobb, nem is beszélve a biztos támpontokról (ajtó, ablak, fogas, mosdókagyló), amik ott mind hiányoztak. Azért végül mégis sikerült valahogy - négy-öt újrakezdés után - tájékozódunk. Hogy mindez fellépő ruhában is menni fog, abban csak reménykedhettünk.

Végre eljött a nagy nap! Két előadást tartottunk, mivel a sok gyerekehez tartozó még több szülő nem fért volna be egyszerre a nézőtérre, meg a ruhákat is így tudtuk egymásnak a leg-zökkenőmentesebben átadni. Öt órákor az 5.a, 7.a, 9.a és 9.b lépett fel a néptánc programjával, a 10.a és a 11.a pedig a társastánc műsorát mutatta be. A hatalmas tapsból ítélve tet-

szettünk a közönségnek. Átöltözés után a hátsó ajtón mi is beosontunk és tényleg jól mutattak a többiek a színpadon. Néha ugyan egyesek a jobb lábukat összetévesztették a ballal, de ez ilyen izgalmas helyzetekben megbocsátható.

A táncok között voltak beszédek is (igazgatónő, egyesületi elnök), meg díjátadások. Bemutakoztak a díjnyertes énekesek, a citerások és a "Csipkefa".

Hét órákor kezdődött a második műsor. Mivel kíváncsiak voltunk rájuk (a 6.a, 8.a, 10.b és 10.c-re), mi is ott maradtunk. Ők is remekül táncoltak és nagy tapsot kaptak. Különösen a 10.b-n látszott, hogy már hat év gyakorlatuk van, egyes párok a profi kategória szintjét is megütötték. Megállapítottuk, hogy van hova fejlődünk, de nem baj, van még rá pár évünk. Jövő ilyenkor újból megmutatjuk "mire jutottunk".

B- Z-

menni megmértetni magunkat, meg azért is mert fantasztikus érzés együtt lenni az ország énekelni szerető, református kisdíákjaival. Ebben az évben Zsófia tanárnővel kísértük Kun Édua ötödikes. és Albert Ágota 6. osztályos tanulókat A találkozó a Rózsa téri református templomban kezdődött, reggeli áhítattal, közös énekléssel. Több, mint száz éneklő kis torokból szóltak a zsoltárok. Felmelő érzés volt hallgatni és látni a gyermekeket, akik az ország csaknem összes református iskolájából érkeztek. A versenyben, korcsoportonként 20-30 gyermek vett részt. A mi tanulóink mindketten a saját korcsoportjukban -5. és 6. arany minősítést szereztek. Gratulálunk nekik!

A nagygyimnazisták is megmértettek. Az ő versenyük Nagykőrösön szokott lenni, ahol szintén zsoltárt és népdalt kell bemutatni. Több éves

tapasztalat szerint a népdaléneklés jobban, magasabb színvonalon megy, zsoltárt énekelni nehezebb. Eltávolodtunk a hangzástól, nehéz stílus-

san énekelni. Pedig a zsoltár a mi énekünk, nem más, mint énekben mondott imádság! Az első helyezést csak az a versenyző kaphatta, aki azonos szinten tudta előadni mindkét zenei stílust. Tavaly és ebben az évben is Tímár Sára lett az országos verseny I. helyezettje.

Vele együtt örülünk!

CITERA EGYÜTTES

Négy éve citerázunk a gimnáziumban. Az első három citerát a Csipkefa népdalkör néhány énekese dalolta össze. Már a tanításnak a vége közeledett, amikor a Korona Étterem vezetője megkért, hogy menjek el néhány dalos leánykával az étterembe, mert egy német csoport magyar népdalokat szeretne hallani. Örömmel elvállaltuk, a kaland kedvéért. Mivel akkor még nem volt a népdalkörnek

egységes ruhája, megbeszéltük, hogy fehér felső és virágos szoknya lesz a fellépő ruhánk. A tulajdonosnak azonban nem voltunk elég egységesek, ezért az előtérben lévő népművészeti boltból a lányokra matyó hímzéses mellényeket adtak. Most már jól mutatunk a turisták előtt!

Éneklés közben a vendégek többen is hangvillákat vettek elő, ellenőrizve a hangmagasságot. Később kiderült, hogy egy német kisváros Wagner-Társasága volt a

közönségünk.

Nagyon tetszettek az énekeink és egy kenyeres kosarat indítottak körbe, pénzadománnyal. Még úgy frissibe felszaladtunk a Templom-dombra, ahol egy Debrecen környéki citerakészítő mester árulta a hangszereit. A református testvérségre hivatkozva kértem, hogy engedjen a citerák árából. Jó szándékú ember volt, így hát engedett. Három citerával tértünk haza.

Régi vágyam vált valóra ezekkel a hangszerekkel, mert abban bíztam, hogy így a fiúkat is megnyerhetem a népdal ügyének. Bartók Béla szerint a magyar népdal a "legmagasabb rendű művészi tökéletesség megtestesítője. Klasszikus példája annak, miként lehet a legkisebb for-

mában, a legerényesebb eszközökkel valamilyen zenei gondolatot a lehető legtökéletesebben kifejezni." És ezt ne ismerjék meg a leendő férfiak?!

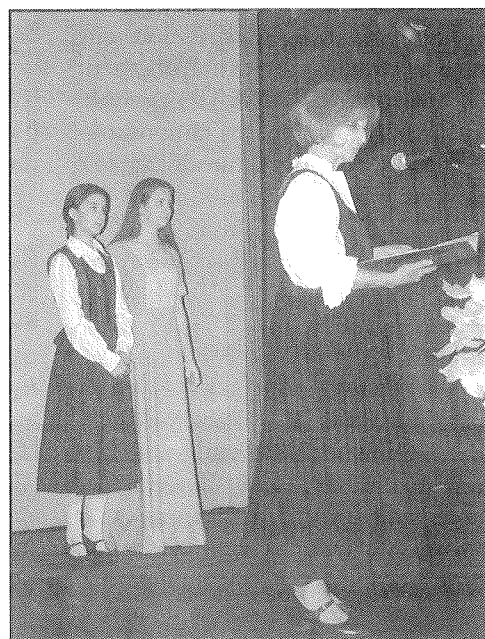
Ha nem énekelnek a fiúk, nem fognak dalokat tudni a férfiak sem, mi lesz akkor azzal a sok szép katonadallal, bujdo-

só-, rabénekekkel, betyárdalokkal? Kik fogják továbbvinni a gyönyörű dallamokat? Feledésbe merülnek a régi történetek?

A népdalok, ezek a kicsiny, tökéletes alkotások ráirányítják a figyelmünket a szépre. Éneklés közben állandóan csiszolódik az ízlésünk, gazdagodik a lelkünk. Jó lenne, ha a kultúránknak ez a része is "divatba jönne", és minél többen lennének azok, akik a népdalok által ismerik meg a Világot és saját magukat!

Nagy örömünkre iskolánkban ebben az évben Legényegylet alakult húsz bátor fiúval. A városi népdalversenyen, a Csipkefás lányokkal megerősítve arany minősítést kaptak. Reméljük lesz még fordítva is, hogy ők fogják erősíteni a lányokat!

Kezdetben három főből állt a citera

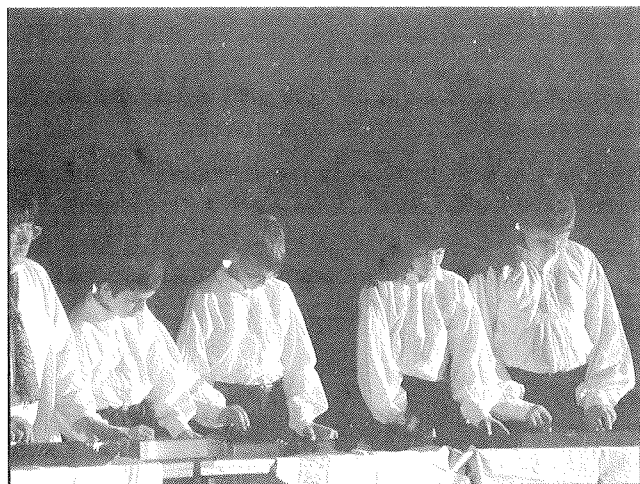

együttes, Cseri Anikó vezetésével. Később a "szerelem dolga" elszóllította tőlünk, és egyedül maradtam egy maroknyi lelkes csapattal. Mivel én sem tudtam citerázni, táborba mentem Vésztőre, s ott tanultam a tanítványaimmal.

Ebben a tanévben a tahitótfalui gyülekezetből jött hozzánk egy segítség, Budainé Sipos Erzsébet, aki hente kétszer foglalkozott velünk, megmutatta a hangszerjátás fortélyait.

Köszönjük a sok türelmét, idejét és az áldozatos munkáját!

A kezdő csoportunk hét főből áll: Boross János, Jeney Ábris, Juhász

Norbert, Sulyok András Attila; Gelecsényi Dániel, Kapás Dániel és az egyetlen lány: Takácsy Dorka.

A haladó csoportunk tagjai már 2-3 éve tanulnak, ők négyen, velem együtt öten vannak. A 7.a osztályból: Dobó Ferenc, Makray Ferenc, Mészáros-Vásárhelyi István és a 10. b-ből Szalay Ákos.

CSIPKEFA NÉPDALKÖR

A Budapest II. kerületi "Aranytíz" Művelődési Központ pályázatot hirdetett 2004 őszén népdal szólistáknak és csoportoknak. Az első fordulóban hangfelvételt, CD-lemezt kellett beküldeni, akik ennek megfelelően, őket behívták a döntőbe. Így került be a Csipkefa Népdalkörből három lány: Kocsis Réka, Tímár Sára és Zákányi Borbála a verseny döntőjébe. A versenyen sok ismert együttes, szólista lépett föl. Amikor hallottuk az igényes műsoraikat, egyre jobban izgultunk és többször is erősítettük egymásban, hogy nem a győzelem, hanem a részvétel a fontos!

A zsűri tagjai tudomásunkra munkatársak, és

ismert népzeneészek voltak: Halmos Béla, Juhász Zoltán, Bárdosi Ildikó. Az értékelésnél, kezemben a tollal minden véleményt le akartam írni, de megállt a toll a kezemben, mikor azt mondták: "A csokor nagyon szép, az előadók hangja természetes, nem kiabálás, a stílus hiteles, a díszítést kellene tökéletesíteni. Nívó díjat kapnak".

Lázár Enikő tanárnő

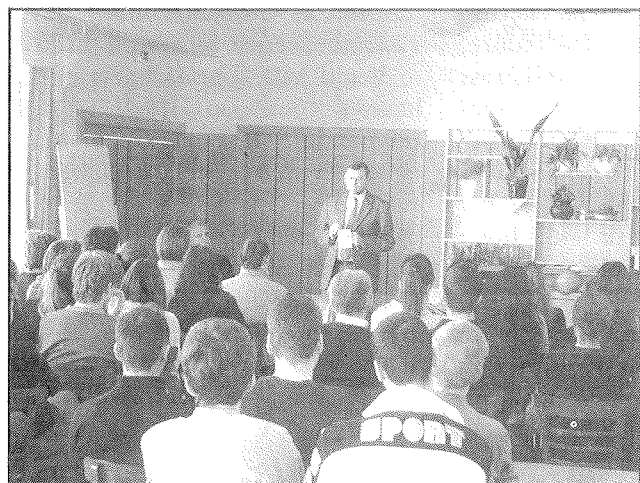
A sportnap győztesei a 8.a-sok.

KGRE

Kezdetben a Károli Gáspár Református Egyetem még egy ismeretlen fogalom volt a számunkra. Most már, mióta a tavaly és tavaly előtt nálunk végzett diákok közül egy páran oda járnak (a

Theológiai, Jogi és Bölcsész Karra valamint Nagykörsre a Tanítóképző Főiskolai Karra) egyre többet tudunk róla. Már a dékán úr is járt nálunk kétszer, hogy hívogassa az érettségizőket a továbbtanulásra. Tavaly és idén

pedig hallgatók érkeztek (egyszer ötvenen, aztán húszan) hogy meghallgassák a gimnáziumban az órákat. Három-négy is jutott belőlük egy-egy osztályba. A tapasztalataikról naplót kellett írniuk, ezekből elküldtek nekünk is egy pár részletet.

"Látszik, hogy a tanárok és munkatársaik azért vannak ott, hogy adjanak a gyerekeknek, a gyerekek pedig akarnak tanulni, érdeklődnek minden iránt."

"Azt hiszem, az intézményről alkotott véleményemet az a gondolat fejezi ki, ami az iskolából kilépve először fogalmazódott meg bennem: Jó lenne, ha egyszer majd az én gyerekem is ide járhatna!"

"Megmondom őszintén, hogy a tanári pálya iránti érdeklődésem még nem bontakozott ki, de ha egy ilyen intézményben kapnék lehetőséget, első benyomás után, nem utasítanám vissza."

"Mint gimnazista, szerettem volna itt tanulni, mint tanár, szeretnék itt tanítani."

Köszönjük!

-h -a

Egyesületi díjak

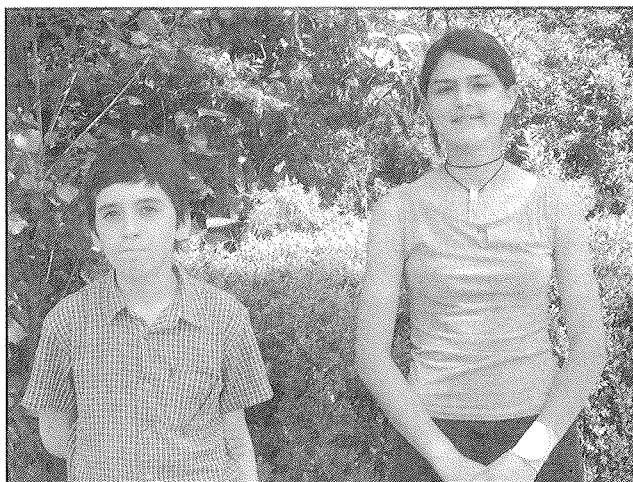
Az Egyesület a Szentendrei Református Gimnáziumért és Kollégiumért minden évben négy díjat szokott kiadni.

A "Pro scola" (Mit tettem az iskolámért?) ösztöndíjra mi nyújthatjuk be a pályázatunkat, felsorolva benne, mivel is érdemelnénk ki - véleményünk szerint - a kitüntetést. Idén Legeza Luca (8.a) volt a szerencsés, aki hétfőnként az áhitatokon a heti ének megtanulásánál szokott segédkezni.

Az egyesületi ösztöndíjat Juhász Norbert (5.a) vehette át a művészeti gálán az elnöktől. Erre a kitüntetésre az osztályfőnökök szokták javasolni diákjaikat, titokban, ennek megfelelően a nyertes meglepetése is óriási volt.

Minden évben egy bizonyos cso-

port is kaphat az egyesülettől anyagi támogatást 50.000 forint értékben. Ebben az évben ez a táncosoknak

(azaz mindenkinek) jutott. Nagy szükség is volt rá, hiszen most tavasszal készültek el az új tangó-keringő ruhák, amik bizony sok-sok pénzbe kerültek. De gyönyörűek is

lettek és mindenkinek tetszenek - talán azért, mert egy diák (Fenyvesi Diána, 11.a) tervezte őket.

A negyedik díj a "Mustármag" emléklapok, amit minden évben az az érettségiző kap, akit a tanári kar titkosan megszavaz. Ez névre szóló és éppen ezért óriási kitüntetés, mert évenként csak egy van belőle. Már van ilyen Tóth Enikő Ágnesnél, Besenyei Gabinál és Molnár Andrásnál. Hogy az idei kihez kerül, azt a tanárok már tudják, de nem árulják el. Jó tanulónak, jó közösségi embernek kell az illetőnek lenni és még valami külön eredményt is fel kell mutatni - ha lehet.

Nekünk van tippünk, ki lesz az, de nem illik találgatni, így nem is írjuk ide. Várnunk kell az évváróig, ott minden kiderül...

O- s-

Az Arany Toll

Az "Aranytoll" díj minden évben a legjobb újságírónak jár. Persze csak az eszmei értéke igazi "arany", egyébként egy szép toll (az ICO cég ajándéka), azonban mégsem mindennapi, mert rá van írva az évszám és a tulajdonos neve. Jár még hozzá némi pénz is, ami ilyenkor, a nyári szünet és táborok előtt bizony jól jön. Év elején el is

határozzák sokan, hogy ők idén elnyerik., aztán jönnek a szürke hétköznapiak, fenyegetően közeledő lapzárták és a kedv egyre lankad, a tollért versenyzők létszáma egyre csökken.

Idén azonban ketten (Belloni Tamara, 6.a és Tóth Eszter, 8.a) az utolsó pillanatig nem adták fel és vállvetve harcoltak. Nemcsak azo-

kat a cikkeket írták meg időre, amikre felkérést kaptak a szerkesztőségtől, hanem újabb és újabb ötletekkel álltak elő, hogy miről lehetne még tudósítani, és már hozták is a lemezt, rajta a kész "mű"-vel. Végül is holtversenyben mind-

ketten győztek: az Alfa szerkesztősége - mivel nem tudott választani - idén két díjat adott ki.

Szeretnénk, ha jövőre még többen indulnának ebben a nemes versengésben. Mi kell hozzá?

· Egy olyan diák, aki szeret irogatni. Az újságcikk nem magyar dolgozat, senki sem osztályozza le (szerencsére).

· Aztán kell sok ötlet, ami megint csak nem olyan nehéz, hiszen ott hever a lábunk előtt. Annyi minden történik az iskolában, hogy bőven van miből témát válogatni.

· Végül kell kitartás, mert egy év hosszú, 10 hónap alatt 10 újságot (80 oldalt!!!) kell megtölteni, akkor is, ha témazárók, felelések, vizsgák vannak.

De ha valaki ezzel a három tulajdonsággal rendelkezik, jó eséllyel indul. Várjuk a jelentkezőket 2006 szeptemberében!

A Szerkesztőség

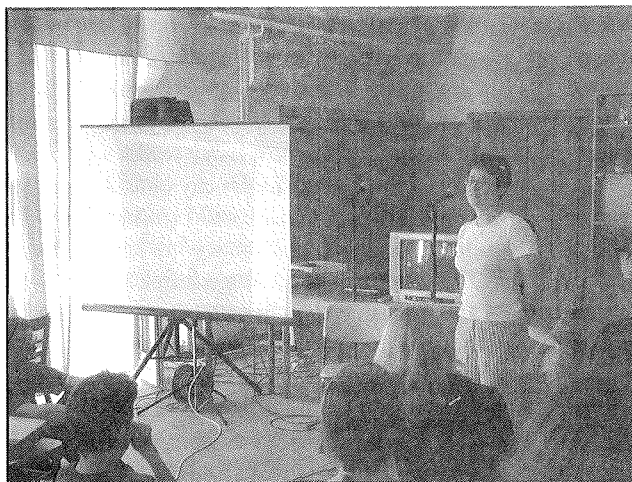
MIP

visszajelzés a kérdőíves felmérésről

Talán még emlékeznek, hogy a tanév során egy kérdőívet töltöttek ki, amelyben a véleményeket próbáltuk összegyűjteni, hogy hogyan vélekednek az iskola jelenlegi állapotáról: a tanítás-nevelés "minőségéről", a nevelési-oktatási eredményekről, az iskolai környezetről és a tanárok diákokkal, illetve szülőkkel való kapcsolattartásáról. Ez a kérdőíves felmérés a Minőség Irányítási Program (MIP) része, mely ebben a tanévben indult iskolánkban a MICS (Minőség Irányítási Csoport) vezetésével.

A kérdőívek feldolgozása befejeződött, a problémás területeket sikerült azonosítani.

208 kérdőív érkezett be a szülők részéről, 26 kérdőívet töltöttek ki az iskola alkalmazottjai, a diákok 288 kér-

dőívvél járultak hozzá a színvonalasabb helyzet kialakításához, a jobbításhoz.

Összesen 522 fő juttatta vissza, ez 17488 válasz feldolgozását jelentette.

A munkacsoport természetesen folytatja munkáját, a helyzetelemzés után a célok kitűzése, a feladatok meghatározása következik. A következő tanévben valószínűleg újabb felmérések lesznek, hogy megkapjuk a visszajelzést.

Az eddigi együttműködésért köszönetet mondunk a kérdőív kitöltőinek: a szülőknek, a diákoknak és az iskola alkalmazottainak egyaránt, amiért segítettek az iskola munkáját. Külön köszönet illeti azokat, akik szóvegesen is közzétették véleményüket, amelyek a problémák azonosításában sokat segítettek.

MICS

(Földiné Koczor Tünde,

Gyimesi Krisztina, Szakács Erzsébet)

Kitűnők 2004/2005. év vége

Atádi Alexandra	5.a	Billein Balázs	8.a
Becságh Dániel	5.a	Juhász Borbála	8.a
Csereklye Nóra	5.a	Legeza Luca	8.a
Dános Tímea	5.a		
Kugler Csilla	5.a	Légrádi Bálint	NYEK
Bodnár Anita	6.a	Oláh Nikolett	NYEK
Dévényi Dalma	6.a	Libertiny Dorottya	
Herpai Éva	6.a	10.a	
Kugler Szilvia	6.a	Sipos Ádám	10.b
Légrádi Zsófia	6.a	20 fő	
Veress Réka	6.a		
Erdős Zsuzsa	7.a		
Kassai Gyöngyi	7.a		

Az év legjobb matematikusa

Ezt a címet elnyerni nem könnyű. Hónapról-hónapra kitartó szorgalommal meg kell oldani a példákat, amiket a matematika tanárok (hasonló szorgalommal..) kiraknak a háziverseny-hirdető táblára. Ráadásul a beadási határidőt is be kell tartani, különben kárba vész az egész igyekezet. És alighogy túljutottunk az egyik adagon, már itt is van a következő!

Aztán a versenyek! A részvétel is pontot ér, de az eredmény még többet. Márpedig egy ilyen megmérettetésen csupa "nagy fejek" vannak, akiken már akkor látszik, hogy milyen okosak, amikor belépnek az ajtón. Őket kell(ene) legyőzni valahogy, amit ők persze nem hagynak.

Végül jön még egy iskolai verseny - újabb bonyolult feladatokkal.

Ezután számolják ki az össz-pontszámot. Persze már mi is sejtjük előre, hogy ki lesz a "befutó", hiszen aki a "legjobb" címre pályázik, az azért össze tudja gyorsan fejben adni a rész-pontokat. De azért sose lehet tudni... hátha... szóval reménykedünk. Aztán eljön az igazság pillanata, és végérvényesen elhangzanak a nevek.

A 2004/2005. tanév legjobb matematikusai:

1.korcsoport (5.6.osztály)

Becságh Dániel (5.a)

Apagy Csaba (6.a)

2.korcsoport (7.8.osztály)

Kovács Réka (8.a)

3.korcsoport (9.10.osztály)

nem volt nyertes

4.korcsoport (11.12.osztály)

Kevevári Balázs (12.a)

-O -Z

Tetőtér a tetőtérben

Aprilis eleje óta újból kopácsolás, fúrás, csiszolás hangja szűrődik be néha az órákra – a tanárok nem kis bosszúságára. Igazgatónőt kérdeztük:

- Mi épül és mikor lesz kész?
- Kívülről is látszik, hogy a tetőszerkezet egyharmadát már átalakítottuk. Azonban ennek a résznek még csak a felét tudtuk idáig belülről is kiépíteni. Itt nyílt meg év elején a két nyelvi szaktanterem. Most az új tető alatt helyet kapó további helyiségek készülnek: egy nagyobb terem, a könyvtár kölcsönző- és olvasó terme és a nagy közösségi terem előtere. Nagy volt az öröm, amikor ki-

derült, hogy a tetőtér belmagassága olyan nagy, hogy nyugodtan további két szintre osztható. Így a tetőtér tetőtérben el tudtuk helyezni a könyvraktárt is.

- Mikor kerülnek át a könyvek?
- Szeretnénk még a tanév vége előtt át költöztetni az állományt, ami több, mint 5000 kötetet jelent. Azt tervezzük, hogy a tanulmányi év végétől kezdve majd segítséget, talán a fórum napján. Ez egy farsztó és nagy odafigyelést követelő munka lesz, hiszen minden pakli könyvvél két-három szintet kell majd megtenni, közben arra is odafigyelve, hogy a már gondosan kialakított sorrend össze ne keveredjen.

- Mikortól indul meg a könyvkölcsönzés?

- Ha véget ér a nyári szünet, szeptembertől már használhatjátok a könyvtárat. Biztosan láttátok már a honlapon a Szikla programot, ahol utána lehet nézni pár kattintással, hogy az általatok keresett mű szere-

pel-e az állományban. Jó, ha gyakorlattal rendelkeztok, mert ezt fogjátok majd segítségül hívni a jövő évben is.

- Akkor ez azt jelenti, hogy lesz ott internet hozzáférés is?

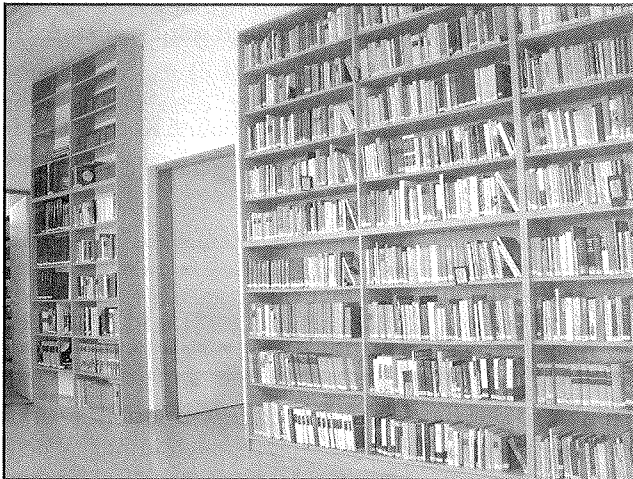
- Igen, felvittük a kábeleket, sőt egy "meglepetés" is készül. Lesz három névre szóló kutató hely, amit minden évben a legeredményesebben végzett diákok kapnak meg jutalomként. Ez nem feltétlenül kitűnő bizonyítványt jelent, lehet OKTV eredmény, felsőfokú nyelvvizsga vagy egyéb hasonló súlyú dolog is.

- És milyen órák lesznek az újonnan megnyíló teremben?

- Az a következő tanévben a 11.b tanára lesz, ők éppen beférnek. Most szerezünk fel a termüket táblával, padokkal, fogasokkal, zárható diák-szekrényekkel. Szerintem jól fogják magukat érezni, romantikus kis hely, szép kilátással. A kilátás a Kőhegytől a Pismány hegyen át Dunakeszi, Fótig nyílik, mivel ez Szentendre belvárosának legmagasabb pontja, sőt a Hármashatár hegy és a Kevélynycreg mögött a Gellérthegy is ide látszik. Egyébként pedig, ha a köztársasági elnök kilép a Sándor palota teraszára, ő is láthatja épületünket, persze csak távcsővel és akkor, ha tudja, hol kell keresnie...

- Köszönjük a felvilágosítást és készen állunk a könyvhordásra!

-O -S

Hova lett a Fórum?

Az évek óta megszokott tanév végi kiértékelő Diákpresbitériumi Fórumot idén a Küldöttgyűlés váltotta fel. Ennek a változtatásnak az oka – mint megtudtuk – a helyszűke volt: mióta az Áprily terem étteremként működik és ennek megfelelően tele van asztalokkal, nem férünk be már 150-en, mint eddig. Az új típusú tanácskozássra minden osztály 10 embert delegálhatott és a témáknak megfelelően akár óránként is átalakíthatta vagy teljesen lecserélhette a csapatát.

Az első napirendi pontot az osztálytitkárok éves összefoglaló beszédei alkották. Megtudtuk, hogy milyen személyi változások történtek a tanév folyamán (hány diák ment el és hány új jött), milyen programokon vett

részt az osztály, milyen sikereket értek el és egyáltalán milyennek találták úgy egészben véve az évet.

A továbbiakban szó esett a sportról, tanulásról, bulikról, menzáról, iskolarádi-

óról. Tünde tanárnő beszámolt a tavasszal kitöltött diák-kérdőívek sorsáról. Kivetítette a válaszok alapján készült grafikonokat, elmagyarázva, mi mit jelent. Úgy tűnik, a diákság nagyjából-egészéből elégedett a helyzettel. A legtöbb hiányosságot a sport terén jelezték a megkérdezettek, de ez évről-évre visszatérő probléma, ami valószínűleg csak a tornaterem felépülésével szűnik majd meg.

A Küldöttgyűlés a Diákpresbitérium elnökségének lemondásával ért véget, mivel jövő szeptemberig, az új választásokig szünetel a munka, de a tanítás is.

Mindenkinek jó nyarat kívánunk és gyűjtsetek az ötleteket a következő tanévre!

-d -u

Nyelvvizsgásaink

2004 tavaszától rengeteg tudósítást lehetett látni, hallani és olvasni (ebben az újságban is) arról, hogy itt az utolsó lehetőség, amikor a nyelvvizsga még érettségig ér. Használjuk ki, tanuljunk még gyorsabban és eredményesebben idegen nyelveket, mert 2005. szeptember 1-vel bezárulnak a kapuk, és nem lehet többet az érettségig nyelvvizsgával kiváltani, mindenkinek legalább egy idegen nyelvből érettségiznie kell.

Komolyan is vettük az intelmeket (nem is volt más választásunk, mert reggeltől délig a tanáraink, déltől estig a szüleink mondták) és sorra raktuk le a nyelvvizsgákat. A vélemények ugyan eltérőek voltak, egyesek a Rigó utcára, mások a TELC-re, IH-ra, Goethe Institut-ra szavaztak, de az az igazság, hogy az elégedettség vagy elégedetlenség attól függött, hogy átmentek-e vagy nem.

A sikereseket igazgatónő kihirdette a hétfői áhítatokon (a többiek nagy csodálatára), majd a fényképük kikerült a bejárat mellett függő táblára. Márciusra már annyi kép lett, hogy betelt a tábla, így kicsinyíttetni kellett a fotók méretét. Közben némelyek az alsóbb sorokból a felsőbe "költöztek át", mert megszerezték a második nyelvből is a vizsgát.

Lapzártáig 43-an mondhatták el, hogy egy vagy két középfokú "C" típusú nyelvvizsga és ezzel egy emelt szintű jeles érettségi és +7 pont birtokosai:

12.a

Kevevári Péter	angol felsőfok
Fábiánfy Enikő	angol német
Höbenreich Enikő	angol német
Káldy Kata	angol német
Kriván Andrea	angol német
Tömka Móric	angol német
Tóth Eszter	angol német
Bagó Judit	német
Bartha Emőke	német
Elter Luca	angol
Kevevári Balázs	angol
Knapp Dániel	angol
Lakatos Ilona	angol
Széles Izabella	angol

11.a

Bangyán Tímea	angol
Dúcz Erzsébet	angol
Fenyvesi Diána	német
Gombos Klára	angol
Kukoricza János	angol
Kun Gergő	angol
Kun Hajna	angol
Riemer Szandra	német
Lázár Helga	angol
Szabó Miklós	angol
Váradi Ágnes	angol

10.a

Károlyi László	angol
Libertiny Dorottya	angol
Nagy-Győr Ádám	angol
Rabi Ákos	angol

10.b

Árkovics Márk	angol
Földi Nikolett	német
Mali Péter	angol
Sipos Ádám	angol

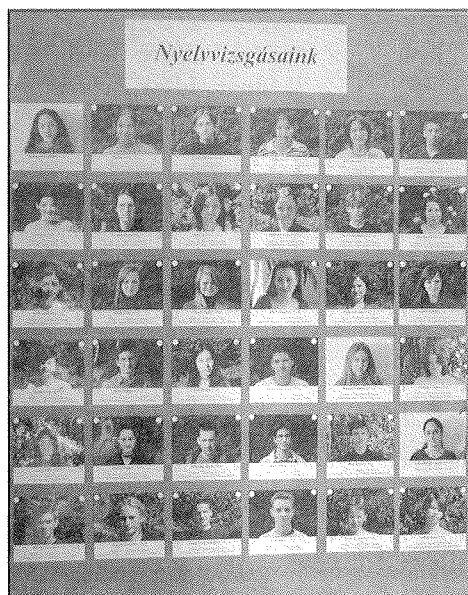
10.c

Hadházy Anna	német
Szűj Lilla	német

9.a

Fülöp Bence	angol
Makray Andrea	német

-II -S

Zöldrovat

Az üveg

Az üveg nem bomlik el, ha eldobjuk, csak összetörik. Ezért a visszaváltásokat semmiképpen se dobjuk ki a kukába, hanem vigyünk vissza a beváltóhelyre. Az üvegpalack átlagosan 45-60 alkalommal újratölthető. Persze ezt ki kell mosni, szálítani kell, de ha visszaváltjuk az üveget, akkor az energia-megtakarítás 80%-os az üveg előállításához képest. Ez így nem is a hulladékgyűjtés témakörébe tartozik, hanem a szemét keletkezésének megelőzésébe.

A nem visszaváltható üveget gyűjtsük külön, mert beolvasztják és új üvegtárgyakat készítenek belőle. Sajnos Magyarországon az üveghulladéknak alig egy tizede kerül vissza a hutákba. Ezen javíthatunk, ha többfelé lesznek konténerek, amibe csak üveget tethetünk. Ha átlátszó üveget akarunk az újrahasznosítás után is, gyűjtsük az átlátszót külön a színesektől.

Az elemek

Az elemek nehézfémeket tartalmaznak, amik a talajvízbe kerülve mérgezőek, mert a növények a talajvízből gyűjtik a tápanyagot, mi pedig megesszük velük a nehézfémeket is. Ezért ne dobjuk ki a kukába az elemeket! Vigyük elemgyűjtőbe, ahonnan veszélyes hulladékgyűjtőbe viszik. Azzal is sokat segítünk, hogy ha újratölthető elemet használunk, mert ezt tovább tudjuk használni, így kevesebb idő alatt lesz belőle veszélyes hulladék. Száz kimerült elem közül 20-30 még működtetni tud kis fogyasztású készülékeket, például órát. Használjuk addig az elemet, amíg csak lehet!

Elemgyűjtő van a Polgármesteri Hivatal földszintjén és fél évente a lomtalanítással egy időben veszélyes hulladék gyűjtés is van. Próbáljuk meg ezeket a lehetőségeket minél jobban kihasználni!

Tóth Eszter 8.a

A költészet napján

Ez az est azoknak volt legfőképpen jó alkalom, akik szeretik a verseket, és természetesen József Attilát.

Az est április 11.-én, délután 5 órakor kezdődött, s csak jóval 7 óra után fejeződött be. Az Áprily teremben volt a beszélgetés, ami leginkább egy teaházhoz hasonlított. A diákok, és a tanárok jóvoltából édes-ségek is kerültek a tea mellé, ami gyorsan el is fogyott.

Legelőször a tanárok (Judit tanárnő, Krisztina tanárnő, Enikő tanárnő és Földi tanár úr) tartottak egy kis bevezetőt József Attiláról, azaz az önéletrajzáról.

Majd magnón hallgattuk meg néhány megzenésített versét. Ezek után a tanárok verseket olvastak fel a verses kötetekből. Két előadás közt mindig volt egy kis gitáros ének. Veszélka tanár úr és Tímár Sára elő-

adásában.

Az esten megjelent egy vendég is, Kertész József, ő is felolvasott egy verset, melynek címe "Csöndes estéjű zsoltár". Tulajdonképpen ő nyitotta meg a versek felolvasását, ami már a diákokat érintette.

Mindenki szép verssel állt elő. Aki nem hozott verset, annak a tanárok a kezébe adtak egyet. Az esten leginkább felsősök jelentek meg, de néhány alsóst is érdekelt.

(Bizonyára feltűnt nektek, hogy csak József Attilát említtem a sok híres költő közül. Ebben az évben ünnepelné 100 életévét. Ezért mindenkinek József Attila verssel kellett előállnia.)

Nagyon jó volt a hangulat, és igen sok érdekes dolgot tudhattunk meg József Attiláról.

Belloni Tamara 6.a

Alfa újság

A szerkesztőség tagjai:

dr. P. Tóth Béláné
Földi János

Szalai Katalin 5.a
Belloni Tamara 6.a
Kassai Gyöngyi 7.a
Tóth Eszter 8.a
Varga Bence 9.b
Batka Balázs 10.a
Kocsis Réka 10.c
Kun Hajna 11.a

Tördelő: Gellen Péter

E-mail: alfa@szrg.hu

Honlap: www.szrg.hu

Cím: Szentendrei Református
Gimnázium

2000 Szentendre, Áprily tér 5.

Telefon: 06/26 302-595

Tanári díjak, díjazott tanárok

Aművészeti gála előtti reggel a Szülői Munkaközösség képviselői mindig megjelennek, hogy lebonyolítsák az osztályokban a titkos szavazást. Minden diák kap egy előre nyomtatott szavazólapot, amire rá kell írnia egy (de csak egy!) tanár nevét, aki szerinte a legtöbbet törődött vele egész évben, majd egy másik lapra egy másikat, aki véleménye szerint a

legjobban tanított. Mindkét lapon röviden meg is kell indokolni, miért pont azt a tanárt választottuk. Aztán a szülők kiértékelik a szavazólapokat és másnap a színházteremben az igazgatónő kihirdeti az eredményt, a Diákpresbitérium elnöke pedig átadja a nyertes tanároknak az emlékérmeket: a leggondoskodóbbnak a Lórántffy Zsuzsanna, a legjobban tanítóknak az Apáczai Csere János díjat. Idén Zsófia tanárnő és Schusztér tanár úr lettek a kitüntetettek.

Zsófia tanárnő Sárospatakról került ide. Lelkész képezése van, szokott áhitatokat is tartani és néhány osztályban hittant tanít. Ezen kívül magyar szakos, pár osztálynak ő az irodalom

és nyelvtan tanára. Jövőre ő lesz az új ötödikesek osztályfőnöke. Két kislánya van, őket néha elhozza bulikra vagy ünnepélyekre. A férje is lelkész, de lelkes hegymászó is. Szervezett már izgalmas szikla-mászásokat és túlélő túrákat némely osztályoknak.

Schusztér tanár úr földrajz és német szakos. Szigorú, sok dolgozatot írat, de igaza van, mert különben nem tanulnánk. És mi lenne velünk Üzbegisztánban, ha odamegyünk, és nem találjuk meg a fővárost?!? Az órái érdekesek, sok mindent megtudunk tőle és közben még fegyelmet is tart. Dunabogdányból jön minden nap, egy ottani zenekarban is játszik és szereti a focit. Ő szervezte és vezette az őszi és tavaszi foci-kupa mérkőzéseit - a játékosok és nézők nagy öröme.

Mindkettőjüknek gratulálunk és azt kívánjuk: csak így tovább!

-i -a

